

Dagordningens punkt 26 Kongressens avslutning

Avtackningar

Anders Ferbe, förbundsstyrelsen: Vi ska nu ha lite avtackningar. Samtliga som kommer att avtackas här uppe kommer att få ett gåvobevis för Unicef och Bris, liksom övriga som har medverkat på vår kongress.

Det här är alltid high risk, när man ska försöka få fram vilka som har avgått under kongressperioden och vilka som avgått i samband med kongressen. Vi har försökt att få ihop alla, men är det någon som sitter och väntar på sitt namn och som vi missat, så säg till.

Vi börjar med dem som nu lämnar förbundsstyrelsen – Bjarne Rasmussen och Jamal El-Haj. Det är ytterligare två som under kongressperioden har lämnat förbundsstyrelsen, men som inte är här. Det är dels Monika Theodorsson, som valdes till ordinarie ledamot 2008 och som sedan tillträdde som förbundssekreterare 2010. Hon lämnade sitt uppdrag i april 2015. Sedan är det Bert Johansson, som pensionerades under kongressperioden. Bert är en stark representant för stålindustrin i Sverige och inte minst SSAB i Luleå. Vi kan berätta många historier om Bert, men vi spar det till ett annat tillfälle.

Låt mig nu först vända mig till Bjarne. Bjarne har suttit en bra stund i förbundsstyrelsen. Han valdes 2001 in i Metalls dåvarande förbundsstyrelse och omvaldes 2004. Han deltog på sitt första förbundsstyrelsemöte på Luciadagen, den 13 december 2001. Ett av de första besluten som han var med och fattade var att adjungera Stefan Löfven till förbundsstyrelsen och förbundsstyrelseberedningen. Apropos hur man sluter cirklar. Bjarne valdes på konstituerande kongressen 2005 till ordinarie ledamot i förbundsstyrelsen för IF Metall från 2006 och omvaldes på kongresserna 2008, 2011 och 2014 till ordinarie ledamot.

”Rasmus” är en klok gubbe med rik stålerefarenhet. Han kommer från Degerfors järnverk, och ni som har följt utvecklingen om stålindustrin, ni vet att det har varit nedläggningshotat i många år, nästan lika många år som Bjarne. Han har gjort ett fantastiskt arbete som klubbordförande under många år. Han har fått slita med omstruktureringar, ägarbyten, neddragningar, upptaktningar, ja ni vet hur det ser ut. Och det som är så skoj är att Degerfors järnverk fortfarande lever. Det har varit nedläggningshotat i snart hundra år, men det lever fortfarande. En av dem som har sett till att det lever, det är Rasmus – en oerhört stark företrädare för alla förbundets medlemmar. Stort tack Bjarne!

Jamal valdes på konstituerande kongressen 2005 till ordinarie ledamot i förbundsstyrelsen för IF Metall och tillträdde 2006. Han omvaldes vid kongresserna 2008, 2011 och 2014 till ordinarie ledamot i förbundsstyrelsen och avgick som ordinarie förbundsstyrelseledamot sommaren 2016 för att gå in som tjänstgörande ersättare i Sveriges riksdag.

Jamal är en stark förespråkare för facklig-politisk samverkan. Han har bidragit med sin erfarenhet, sin bakgrund och sin erfarenhet från Skåne – både ur ett arbetsplatsperspektiv, men också ur ett politiskt perspektiv. Han var en av de första i förbundsstyrelsen som lyfte frågorna om Sverigedemokraternas utbredning. Det var på ett av de första styrelsemötena 2006. Vi är väldigt glada att ha Jamal i riksdagen. Vi utgår ifrån att alla skåningar, som har chansen att påverka detta, ser till att han så småningom, efter typ 30 år, kan avtackas också som den ledamot som suttit längst i Sveriges riksdag. Tack så mycket Jamal!

Bo Karlsson är från avdelning 3 Norra Västerbotten och har en anställning på Boliden. Bosse är en av dem som har funnits med under väldigt lång tid. Efter 18 år som förtroendevald revisor lämnar nu Bosse uppdraget. Han har under de senaste kongressperioderna fungerat som sammankallande i revisorsgruppen och det har varit en enorm trygghet med Bosses långa erfarenhet och sin klokhet. Du ska ha stort tack för alla dina år som förtroendevald revisor. Tack så mycket Bosse!

Nu till ersättare för arbetande ledamöter i förbundsstyrelsen som har lämnat uppdraget under kongressperioden eller i samband med denna kongress: Björn Olsson, Lars-Olof Petersson, Anneli Gryting, Sofia Amløh, Göran Gustafsson, Tomas Nilsson, Magnus Riikonen, Catharina Hellerstedt, Kennet Carlsson, Karin Berger och Kjell Persson. Karin och Kjell är inte på plats.

Vi har också ersättare för förbundsfunctionärerna i förbundsstyrelsen: Gunnar Larsson och Angelica Teiffel.

Svårigheten att vara ersättare i IF Metalls förbundsstyrelse är att man knappt alls får tjänstgöra. Det är en så enormt hög närvaro av ordinarie ledamöter. Det enda klagomålet som brukar komma till en förbundsledning det är från ersättarna, att de aldrig får tjänstgöra. Det är naturligtvis inget klagomål egentligen, för det är ju väldigt berömande för dem som sitter som ordinarie.

Flera av er har bytt jobb och gått till andra tjänster. Ni ska ha ett stort tack för att ni har varit med och förgyllt våra tillfällen när vi har stor-FS minst en gång per år, då även ersättarna är med. Stort och varmt tack till er alla!

Sedan har vi en ersättare för revisorer, Sten-Åke Ek från Kronoberg, men han är inte på plats.

Vi har granskningskommittén, som ju lades ned i samband med den här kongressen. Jag ber att Kent Bursjö, Jan Eriksson, Jimmy Faltin, Joachim Norelius och Jonas Larsson kommer fram. Däremot inte Kent Eriksson, som ju bibehåller ett annat valt uppdrag från kongressen.

Granskningskommittén har under den här kongressen präglats av stor ödmjukhet. Jag vet inte hur många gånger Kent har berättat hur många nomineringar de har fått in. Bra jobbat! Ni ska ha stort tack för ert uppdrag i granskningskommittén, som inte bara har bestått i att vara valberedning under kongressen. Som ni minns var det bland de första beslut vi fattade här på kongressen att godkänna verksamhetsberättelserna. Det är det här gänget som har sett till att de har granskats på ert uppdrag. Stort tack, kamrater!

Vi har också Joakim Samuelsson, som varit ersättare i granskningskommittén, samt några som lämnat granskningskommittén under kongressperioden: dels Camilla Stridh, ordinarie, dels Morgan Fagerström, ordinarie, och Niklas Johansson, ersättare, som inte är på plats.

Ledamöter i valberedningen som inte finns med i den kommande valberedningen: Pär-Ola Olausson och även Mikael Andersson, som inte är på plats. Vi har också ersättare i valberedningen: Marie Lindqvist, som bytt förbund, och även Sabahudin Varenikic som inte är på plats. Tack så hemskt mycket!

Sedan har vi presidiet: Angelica Teiffel, Erika Larsson, Lennie Håkansson och Peter Johansson, som suttit kongressordförande, samt deras ersättare Jenny Ilke Hjelm och Simon Petersson. De båda har hela tiden suttit i beredskap för att kunna hoppa in. Jag tycker att presidiet har gjort ett fantastiskt arbete under kongressen. Jag vill verkligen att vi hedrar det gänget, för det är tufft. Den rutin som de visar i kontrapositionsvoteringar – bara ordet är svårt att säga, då ska ni tänka på hur det är att göra. Fantastiskt arbete, stort tack presidiet!

Vi ska ta in några till som har gjort att den här kongressen fungerat. Den första är häxmästaren själv, Mats Abrahamsson. Ni vet, spökrösten, han som faktiskt med hela sitt gäng håller ihop det hela. Mats får symbolisera allt det tekniska stöd vi har fått från gänget bakom scenen och som gjort att det här fungerat. Tack så mycket Mats!

Sedan tycker jag också att vi ska tacka Jacke Sjödin. Vi vet att du kanske gör någonting mer under eftermiddagen, men vill passa på att tacka dig ihop med övriga.

Sedan vill jag ha fram två personer till, som får representera all den personal som i många månader har arbetat med kongressen. Det är omöjligt att nämna alla, men jag väljer att nämna Britt Gomez och Lotta Oscarsson. När jag en gång i tiden började på förbundskontoret så förstod jag aldrig arbetet bakom en kongress. Sedan jag började där har jag försökt att förstå hela det jobbet. Jag har själv haft förmånen att sitta som ordförande i kongresskommittén ett antal kongresser – det är en gigantisk apparat. Ni märker förhoppningsvis ingenting av det, för det bara rullar på. Det flyter på, det kommer i rätt ordning

och tiden hålls, det går ihop sig i slutändan i alla fall. Det är planering, planering, planering. Britt och Lotta är de som har jobbat hårdast med kongressen och jag vill verkligen att ni ger dem båda som representanter för alla personalkategorier som är förutsättningen för en kongress en stor och värmande applåd!

Anders Ferbes avslutningstal

Det här är mitt sista framträdande som förbundsordförande. Jag lovar, var inte oroliga. Det är klart att efter de här åren, som blivit ganska många, är det lätt att bli lite nostalgisk. Men nostalgi är ett farligt gift. Det är tillbakablicken över ett Sverige som det var förr. Nostalgin ger det förflutna ett vackert ljus och beskriver framtiden i dimmiga gråtoner. Den riskerar skapa ett liv där var och en ser till sina egna intressen först, och blundar för andras.

Mot nostalgins gift står vardagens engagemang. Engagemanget för och tillsammans med arbetskamrater. För styrka att förverkliga förändring kräver sammanhållning. Vår sammanhållning, vår samhörighet, den är framåtblickande, den är inte nostalgisk. Och den kräver en orubblig tilltro till att alla människor är lika mycket värda.

Vårt förbund är fullt av kämpar, vardagens hjältar. Vi är 129 år av förfluten kamp. Men det viktiga med detta är att vi knyter band och ser att andras gärningar har burit oss ända hit, hit till vår kongress här och nu.

Vardagens hjältar genom historien är inte glömda. Deras gärningar fortsätter att tala, de talar genom er, kamrater. Ni är det nya decenniet av facklig kamp. Ni är vårt kämpande förbund, arbetsplatsernas nuvarande och framtida hjältar. Era gärningar bär vårt förbund in i framtiden. Ni har under den här kongressen visat att ni vill och kan bära facklan vidare. Ni har visat att lågan fortsätter att brinna med intensiv glöd.

Ni ser framåt. Ni skapar förändring. Ni visar att IF Metall aldrig kommer att välja att krypa in i det egna skalet eller stänga oss ute från omvärlden. Utveckling och framåtanda skapar målkonflikter, och därmed behov av prioriteringar, avvägningar och vilja att möta utmaningar.

Vi i IF Metall väljer aldrig de enkla lösningarna eller hänfaller till populism. Ni vet hur vi är, hellre en statlig utredning som ger reformunderlag än plakat som säger ”Allt nu, annars avgå”.

Vi är alla en viktig del av engagemanget för att göra Sverige bättre på riktigt. Vårt engagemang kan förverkliga människors frihet. Mitt budskap till er som tar IF Metalls engagemang vidare är, fortsatt att se helheten. Se hela människan, se människans hela tillvaro.

80 procent till 80 procent är knappast hela svaret på arbetslivets utmaningar. Det är delar i en större berättelse. Se till att fortsätta vara en del av den stora berättelsen, då kommer förbundet att fortsätta vara den enskilt starkaste kraften på svensk arbetsmarknad.

Vi tar ansvar för hur löner och villkor i arbetslivet sätts i Sverige. Vi tar ansvar för samhällsutvecklingen. Vi bär vår del av ansvaret med stolthet. Vi gör det, för hos oss är startpunkten människan. Människans lika värde. Människor som finns i arbete runt om i landet, i tvätterierna, på verkstäderna, i stålverken, i gruvorna ovan eller under jord, på gotländska kalkbrott eller hos underhållsfirmornas bilburna fixare. På alla de platser där våra medlemmar jobbar, där ska vi som fackförbund vara, oavsett var det är för anställningsform. Vi ska vara där.

Men vi är inte bara till för dem som har arbete. Vårt ansvar är större när vi har människan som startpunkt. Det handlar också om dem på väg till arbete, exempelvis tonårstjejen som jag mötte för ett tag sedan, som gick i utbildning på industritekniska programmet på Göteborgs tekniska College.

Startpunkten är människan som i vuxen ålder ser chansen till utveckling genom yrkeshögskolans spetsutbildning, eller omskolning via Yrkesvux. Startpunkten är människan i arbetsmarknadspolitiska insatser, kanske nyligen kommen från krigets faser i Syrien till en praktikplats på Linde Maskin i Lindesberg. Startpunkten är människan som

lider av sjukdom eller vårdbehov och som trots sina bekymmer kan känna trygghet i välfärdens finmaskiga nät.

Startpunkten är också människan som efter ett långt arbetsliv med yrkesstolthet och arbetskamrater är på väg in i pensionärsrollen. En roll som ska fyllas med mer än att mata duvor och meta abborre. Vårt engagemang finns även där. Vårt engagemang här på kongressen för rättvisa pensioner, delpension och avtalspension, stärkt välfärd och allting visar det. Vårt engagemang för kollektivavtal, för enskilda arbetskamraters löner, arbetstider och arbetsmiljö. Vårt engagemang för alla människors lika värde.

Vi har under de här dagarna hört att det går bra för vårt land. Industrin går bra, bekräftades inte minst i dag av industriministern. Jobben blir fler. Sverige ligger i topp i internationella rankingar, oavsett om det handlar om innovationskraft eller bästa land att växa upp i. Sverige ligger i toppen!

Visst är det härligt? Men det är en sida. Vi befinner oss i en värld, i ett land, i orter där förändringen går snabbt. Där förändringen väcker oro.

Vi omfamnar förändringens kraft. Det har vi alltid gjort. Men vi är inte naiva. Vi vet vad förändring för med sig både vad gäller möjligheter och hot. Förändring skapar oro. Oro över att bli förändringens förlorare. Oron över framtida pensioner och sjukförsäkringar, om rehabkedjor, om välfärden. Oron för om alla barn och unga får växa upp i trygghet med god skolgång. Om vad det än må vara, så är uppgiften att se till att förändringens vindar är så gynnsamma som möjligt. Det ska vara gynnsamma vindar för alla.

I våra samtal med människor måste vi inse att många lever och verkar i en tillvaro som dras isär. Människor som ser att klyftorna växer mellan stad och land. Människor som ser segregationens hopplöshet driva unga i armarna på kriminella gäng. Människor som upplever att utvecklingen riskerar att leda till att deras barn och barnbarn kommer att få det sämre än vad de själva har haft det i livet.

Det är detta våra samtal ska handla om när vi talar med alla dem som upplever oro. Vi ska alltid se verkligheten som den är. För bara den som ser verkligheten kan förändra den.

Vi ser behoven av bättre arbetsvillkor och löner, säkrare arbetsmiljö, tryggare anställningar, mindre hets och färre anorektiska arbetsorganisationer. Vi ser behoven av stark välfärd och mycket annat.

Vårt engagemang för bildning, kunskap och färdigheter fortsätter. Vi behöver ta nya steg. Vi ska öka takten där framkomstvägar öppnas. Och vi gör det. Som förbundet mitt i industriarbetarnas vardag vill vi framåt. Och vi ska framåt. Det vill jag verkligen att vi håller i. Det vill jag att ni håller i.

I min framtidsbok, som inte ska ses som en fysisk bok utan som en mental bok, finns det aktiva insatser för att ge människor på väg till arbete den kompetens och erfarenhet som fordras för att få fast arbete. I den boken är omställning lyckade möten mellan den som söker jobb och den arbetsplats som behöver kompetensen. Den är nära människorna.

I min bok fortsätter Industriavtalet leverera både reallöneökningar och stabilitet. Men där parterna också ser kraften och behoven av ständig förnyelse.

I min bok finns ni alla med. Ni är förändringens kraft. Ni har under dessa dagar visat det från talarstolen och i beslut. Ni tar historien vidare. Ni fortsätter att knyta band mellan historia och framtid.

Jag vill slutligen framföra ett varmt och innerligt tack för ert förtroende. Till arbetskamraterna på Fläktfabriken i Jönköping som lade grunden, till klubben, till avdelningen i Jönköping som trodde på mig, som rekommenderade mig att ta en anställning på förbundskontoret, till tidigare förbundsstyrelser och kongresser.

Att jag, en pojke med enbart grundskola, uppvuxen i skuggan av bolaget i Huskvarna, eller Huskvarna Vapenfabrik för den som är lite mer historiskt intresserad, efter 47 års förvärvsarbete och fackligt och politiskt förtroendeuppdrag i mer än fyrtio år, skulle få möjligheten att här och nu tacka er är enormt stort. Varmt tack från hela mitt hjärta till er!

Jag vill också tacka all fantastisk personal inom IF Metall. Utan ert arbete, oavsett vad man är anställd som och oavsett var i landet man jobbar, utan ert arbete blir det ingen facklig verkstad över huvud taget.

Jag vill också uppriktigt tacka alla motparter, medparter, industriföreträdare, arbetsgivare, politiker och alla andra som jag under åren pratat med, förhandlat med, bråkat med, allt i syfte att stärka medlemmarna och IF Metall.

Tack kära ni som under åren gett mig det finaste man kan ha – förtroendet att företräda världens bästa fackförening. Tack!

Tack till Anders Ferbe

Marie Nilsson, förbundsstyrelsen: Var sak har sin tid. Efter mer än 40 år i fackets och politikens tjänst är det snart dags för dig Anders att checka ut från IF Metall.

Den 27 januari 2012, då hände något alldeles oväntat och omvälvande för vårt förbund, och inte minst för dig Anders. Vår förbundsordförande Stefan Löfven lämnade oss för det oerhört viktiga uppdraget att försöka ena ett sargat socialdemokratiskt parti. Anders, som vid den tidpunkten nog hade tänkt sig att det inte var så värst lång tid kvar i IF Metalls tjänst och att ett friare liv strax stundade, fick plötsligt axla en oväntad roll och kliva fram som IF Metalls förbundsordförande.

Jag kan knappt tänka mig någon som var bättre rustad för uppdraget. Med en bred kunskap om förbundets hela organisation och lång erfarenhet som något av IF Metalls och Metalls inrikesminister, en person som fanns där och redde ut alla de där svåra frågorna som någon bara måste ta tag i. Anders var helt enkelt alldeles självklar att ta sig an uppgiften.

På ett mycket skickligt och energiskt sätt har du Anders lett vårt förbund i lite drygt fem år. Du har dessutom betytt mycket för samarbetet i Facken inom industrin.

Jag vet att du har lite av ett Wallenbergskt motto, att verka men inte synas. Men jag vill passa på att säga, ni ska veta att det är ett antal nya kollektivavtal på svensk arbetsmarknad som aldrig hade blivit tecknade om inte Anders hade funnits där bakom kulisserna och dragit i vissa trådar. Så är det. Någon gång tycker jag du ska få credd för det. För det är du värd.

Anders insatser i våra internationella samarbeten och relationer har också varit betydelsefulla, om det vittnar inte minst det stora antalet internationella gäster som valt att komma och gästa vår kongress här i Göteborg. Över 50 personer reste hit för att vara med oss. En av orsakerna var säkert att det var sista gången som Anders gjorde sina framträdanden.

Som ordförande för Industrianställda i Norden och i ledande roller både i vår europeiska och i vår globala federation har du drivit frågor om frihandel och rätt till trygga villkor för hela världens industrianställda.

En annan verksamhet Anders haft ett djupt engagemang för är Teknikcollege. Där har du varit med och drivit den viktiga frågan om kompetensförsörjning för industrin. Även det ett långsiktigt arbete som pågått i över tio år och där du kommer att finnas kvar ett tag till, vilket jag är väldigt tacksam för.

Jag läste en intervju med dig Anders, från 2012, när du precis hade tillträtt som förbundsordförande. Då hade du en intressant jämförelse. Du sade att vi som finns i ledarpositioner, i förbundsledning och så, är lite som cirkushästar. Vi gillar att vara i strålkastarljuset, vi tycker verkligen om det, men samtidigt är vi lite rädda för hur publiken ska tolka det vi säger. Jag tycker det var en fin jämförelse.

Men när det gäller Anders, så skulle jag nog mer vilja likna honom vid en stabil arbetshäst. En ardenner eller möjligen en nordsvensk. Med en otrolig arbetskapacitet, ett envist nötande och en otvivelaktig lojalitet.

Finns det något som vi kommer att minnas dig för Anders, förutom din fina sångröst då, så är det din starka känsla för att alltid, alltid sätta organisationens bästa i främsta rummet. Det är en fin känsla som jag ska ta med mig in i mitt ledarskap.

Ett stort varmt tack från hela vårt förbund till dig Anders!

Avslutning

Kongressordföranden: Då är vi inne på dagordningspunkt 26 Kongressens avslutning. Innan vi avslutar kongressen vill vi från presidiet tacka er kongressdeltagare för en mycket väl genomförd kongress. Stort tack till alla som gjorde vårt arbete här framme möjligt. Tack!

Kan vi härmed avsluta IF Metalls fjärde ordinarie kongress? Svar: Ja!

*****

Ordförande

Lennie Håkansson
Erika Larsson

Peter Johansson
Angelica Teiffel

Sekreterare

Anna Jensen Naatikka
Berit Bengtsson
Christer Persson

Helena Eriksson
Christina Lundin
Sven Olander

Protokollsjusterare

Jan-Olov Carlsson
Michael Gustafsson

Linda Friberg

Permissioner

Mikael Sandberg, ombudsman 16 Mälardalen, måndagen den 22 maj från klockan 09.00.

Jennie Nylund, ombudsman 18 Örebro län, måndagen den 22 maj.

Lennart Pettersson, ombudsman 30 Bohuslän-Dal, söndagen den 21 maj.

Glenn Bergström, ombud 36 Göteborg, lördagen den 20 maj klockan 14.00–18.30.

Micael Nilsson, ombudsman 44 Halland, måndagen den 22 maj.

Tomas With, förbundskontoret, lördagen den 20 maj klockan 09.00–11.00.

*****

I stället för blommor och gåvor till artister, inbjudna talare och andra medverkande samt till dem som vid kongressen avtackades från olika uppdrag lämnar IF Metall bidrag, dels till Unicef för att hjälpa barn och deras familjer som tvingats på flykt undan konflikter och katastrofer i världen, dels till barnrättsorganisationen Bris, som arbetar för att stärka barns rättigheter.